

ויקרא (פרשת ויקרא) פרק א פסוק ג

אֶסְעֶלֶה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבִּקֹּר
זָכָר תִּמְנִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ
לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְקֹוֹק:

[illegible]

משנה למלך

וצה להיות מישראל
פו וכיון שהוכה עד
שכופין אותו לגרש

גפ רבצמן קדושין קודם ומזן חורבן סבין ומסמך:

[illegible]

ת הבהמים (דף מ"ח.) ולא צפרק המגרש (דף פ"ח:) וכן שנאמר שפסק הרב כחמת מאלו
ן דעב"ס אטו בדיון דישראל אלל דבר חורה אינו גט כלל והרב כחז דהוא פסול
דמשמע

מגדל עוז

ב' מ' שהחזיר גותל שבושין אותו ב' עד והוא גט כשר. כמס' ערכין ס"פ האומר משקלי עלי (דף כ"ה) ופ' המגרש (דף פ"ח): וכן אם הכותו עבדים ב' עד גירש לזנינו. כמחזיק ס"פ המגיר (דף ע"ז) וצניטין פ' המגרש: לא היה חרין גותל עד סוף הפרק. פ' הנזקין ופ' המגרש: כל

זין אותו ואומרים לו עשה כזה שישאל אותו לך פ' ובעכו"ם נמי כשר כגון שאומר עשה
אומר לך וכן טובה בירושלמי להדיא ודלא כ"א דהא דקאמר בעכו"ם חובטין ואומרים לו
יהם ולא לפני עכו"ם היינו כשהעשוי נעשה ע"פ דייני עכו"ם ולא ע"פ דייני ישראל וע"ש
בתוס'

ב מי שהדין נותן וכו' בערכן פ' האומר משקלי עלי (דף כ"ח.) וכן בנינו נשים כופין אותו עד שיאמר ר"ה אני ופ' המגרש (דף פ"ח:) גט מעושה בישראל כשר ובעכו"ם פסול ובעכו"ם חוצצין אותו ואומרים לו עשה מה ישראל אומר לך וכשר אמר ר"י אמר שמואל גט המעושה בישראל כדן כשר שלא כדן פסול ובעכו"ם וכו'.

בין גיטת לדבר אחר הרי
ואם לא אינה נשקפת
מגורשת: כ"א *מי שהיה
אשתו ולא רצה לגרש, ביי
ובכל זמן מביין וכו' עד
הוא גם כן. וכן אם אר

מה שישאל אומרו לך ולחצו אותו ישראל ביד העכו"ם עד העכו"ם מעצמן אנסוהו עד שכבד הוואל ודורין נותן שכיבתו לבטל וגו' וזה שהרי הוא אנוס בין ביד העכו"ם בישראל. ושלחן נדחק לעשות דבר שאינו מחוייב בו מן התורה כדי לעד שנחן. אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעש דבר מחייב לעשותו אי עד שנתרחם מדבר האסור לעשותו אנוס עצמו בדעתו הרעה. לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחיו ורוצה אותו לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות ויצרו שתשש יצרו ואמר רוצה אני כד' גרש לדונן. לא היה ח' ומועין בית דין של ישראל או שהיו הדיוטות ואנסוהו עד שג' וישראל אנסוהו גמור יושש. ואם העכו"ם אנסוהו גרש שלא יעכו"ם רוצה אני ואמר לישראל כבדו וחתמו הוואל ואין אנסוהו אינו גמ':

~~א טור א. ע סי קל"ב סמ"ב עשין ז':~~

~~לחם משנה~~

ב מי שהדין נותן בו, כבר התנמי בלשון זה בקונטרסים אחרים ושם הארכנו בקושינו הנפולות על דרכיו בזה הסוגיות בזההי' דפ' המגשר (דף פ"ח:) ופ' חזקת הבתים (דף מ"ח.) ואלי אומר לך הכל לדעמו וז"ל דחסם עיקר ההי' דרב משרשיא מכה ההי' סקויה דהמגשר דהא אמר'א חסכוה עיקר לדעת רב הונא דלמר מליוה וזין בו' והילכתא

לגרש מאחר שהוא ו
רות ויצרו הוא שת
לא היה הדין נותן

[illegible]

ולמה לא ביטל גם זה שחריר אנוס וכו'. ל"ע צדעת רבינו דלא נראה כן לא מפרק הסוגיות קשה טובא דאי פסק הרב כסוגית המגרש הרי נאמר שם דגזרו

הנחות מיימוניות

[illegible]

מורדעה

עצה מועילה מהגה"ק מבוטשאטש זי"ע בכל יום בבוקר לפני ברכות השחר יאמר זאת:

וְהִירֵנִי מִכּוֹן מַעֲתָה עַד לְמַחֵר בַּעֲת הַזֹּאת, בְּכָל פַּעַם שְׁאֲזָכִיר
שֵׁם הו"ה הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהוּא בִּכְתִּיבָתוֹ הָיָה הוּא וַיְהִי, וּבִקְרִיאָתוֹ אֲדֹנִי שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל. וְכִשְׁאֲזָכִיר שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא
תַּקְיָף וּבָעַל הַיְכָלָת וּבָעַל הַכַּחוֹת כָּלָם עֲלֵת כָּל הָעֲלֹת וְסִבַּת
הַסִּבּוֹת:

בפסוק ראשון של קריאת שמע לא יסמוך על גילוי הדעת הנ"ל.

הפקר ב"ד

הפקר

הרי את מקודשת לי

כדת משה

וישראל